

κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἀναγνωστικῶν τεμαχίων ἢ κατὰ τὴν διώρθωσιν τῶν γραπτῶν ἀσκήσεων κτλ., ποιεῖτω τοῦτο καὶ μὴ ἀφίετω. Τῷ τρόπῳ τούτῳ συνδέεται ἡ γραμματικὴ μετὰ τῶν ἀναγνωστικῶν τεμαχίων καὶ τῶν γραπτῶν ἀσκήσεων.

η) Ἡ ὕλη τῆς στοιχειώδους γραμματικῆς διατασσέσθω εἰς ἐτησίους κύκλους καὶ δὴ οὕτως, ὥστε ἕκαστος κύκλος ν' ἀποτελῇ ἐν ὅλῳ χειρισμένον καὶ αὐτοτελές.

(Κατὰ τὸν Dr Fr.W. Schütze)

(Ἀκολουθεῖ).

Γ. ΚΑΡΑΤΖΑΣ.

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΜΟΝΟΙΑΣ. Ἱταλικὸς θιάσος μελοδραματιῶν. — ΘΕΑΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ.—Βασίλειος ὁ αὐτοκράτωρ, τραγωδία ἐπὶ Γ. Σιγαλῆρη. — ΘΕΑΤΡΑ ΠΑΡΙΣΙΩΝ.—Ἡ πανεπιστημιάρχης τοῦ Gof ἐν τῇ Ἱταλικῇ-Κωμῳδίᾳ.—ΧΡΟΝΙΚΑ.

Ἀπὸ τῆς προπαραελθούσης κυριακῆς διδῶσι παραστάσεις ἐν τῷ παρ' ἡμῖν θεάτρῳ τῆς Ὁμονοίας (Concordia) νέος ἱταλικὸς θιάσος, μελοδραματιῶν οὗτος, διευθυνόμενος δὲ ὑπὸ τοῦ κ. Odoardo Franzini. Τὸν λόγον δὲ περὶ αὐτοῦ ποιούμενοι σήμερον, ὁφείλομεν νὰ δηλώσωμεν ἐν πρώτοις ὅτι, προκειμένου περὶ θιάσων ἄνευ ἀξιώσεων ἐκτάκτων ἐρχομένων εἰς Κωνσταντινούπολιν, κρίσις βεβαίως αὐστηρὰ καὶ λεπτομερὴς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κριτικῆς πόλεων προερχουσῶν ἐν τῷ θεάτρῳ εἶνε ἀνέφικτος, διότι τότε πάντες οὗτοι οἱ θιάσοι, ἢ οἱ πλεῖστοι αὐτῶν, πρέπει νὰ ἐγκαταλειφθῶσιν ἢ δὲ Κωνσταντινούπολιν οὕτω, μὴ δυναμένη βεβαίως νὰ ἔχη Γαλλικὴν-Κωμῳδίαν, ἢ Μελοδράμα τῶν Παρισίων, θὰ στερεῖται θεάτρου, λαμβανομένου μάλιστα ὑπ' ὅψιν ὅτι τὸ ἀκροατήριον τοῦ θεάτρου ἐν τῇ βασιλίδι ταύτῃ τῶν πόλεων προέρχεται ἐκ μόνου τοῦ Σταυροδρομίου καὶ εἶνε ὅλως περιορισμένον καὶ ὀλιγάριθμον. Τούτου δ' ἕνεκα τοῦτο ἐνῶ ἀπαιτεῖ, ἀναλόγως τῆς ἀναπτύξεως αὐτοῦ, καλοὺς θιάσους, ἀδυνατεῖ νὰ συντηρήσῃ τοιοῦτους, ἐξαντλούμενον κατὰ τὰς πρώτας παραστάσεις, δὲν δύναται δὲ νὰ ἀνεχθῇ πολλὰς ἐπαναλήψεις ἔστω καὶ ἀριστουργήματος τὸ πρῶτον παιζομένου ὑπὸ δεξιῶν ὑποκριτῶν ἢ ἀοιδῶν.

Κατ' ἀνάγκην λοιπὸν ἡ κριτικὴ παρ' ἡμῖν πρέπει νὰ ἦ ἐπιεικὴς μὲν περὶ τῶν συνήθων θιάσων, αὐστηρὰ δὲ περὶ θιάσων ἀνεγνωρισμένων ἢ μετ' ἀξιώσεων παρουσιαζομένων. Ὁ θιάσος τῆς Ὁμονοίας εἶνε κάλλιστα κατηρτισμένος καὶ δύναται τις νὰ εἴπῃ τῶν οὐχὶ συνήθων ἐπὶ τῆς σκηνῆς τῶν θεάτρων Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ τῆς πυρπολήσεως τοῦ θεάτρου Ναοῦμ ἐμφανιζομένων. Τα κυριώτατα δὲ προσόντα τοῦ θιάσου τοῦ κ. Franzini εἶνε ἡ καλὴ διεύθυνσις καὶ ὁ χορὸς αὐτοῦ. Ὁ χορὸς ἀποτελεῖται ἐξ εικοσιπέντε προσώπων, οὗ τὰ πεντεκαίδεκα γυναῖκες, καὶ διακρίνεται ἐπὶ ταῖς ἀνθηραῖς καὶ καλῶς διανεμημέναις φωναῖς καὶ ἐπὶ καθαγαῖς ἐνδυμασίαις, ἀτινές ἀναδεικνύουσι ἐπὶ μῆλλον τὴν καλλονὴν τινῶν τῶν γυναικῶν αὐτοῦ μελῶν. Καίτοι δ' ὁ θιάσος οὗτος εἶνε καλῶς κατηρτισμένος, ὥς εἰ-

πομεν, καίτοι μεγίστην καταβάλλει προσπάθειαν περὶ τὰς ἀμφιέσεις καὶ τὰς σκηνογραφίας, οὐχ ἥττον οὐδαμῶς ἐκλόνησε τὴν ἰδέαν ἡμῶν περὶ ἐκτελέσεως μελοδραματιῶν ὑπὸ ἱταλικῶν θιάσων, περὶ τῆς ἐκτελέσεως δηλαδὴ ἔργων ἐλαφρῶν, ἐρειδομένων ἐπὶ τοῦ θεαματικοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν καὶ τῆς χάριτος τῶν ἐκτελούντων αὐτά. Ἡ ἐλαφρὰ ἐκείνη, ἡ λεπτεπίλεπτος, ἡ λεπτὴ ἀλλὰ καὶ εὐάρεστον ἀποπνεύουσα εὐωδία δίκην ἀρώματος χάρις εἶνε κτῆμα ἐς αἰετῶν Γάλλων. Μεθ' ὅσων προσπάθειαν καὶ καταβάλλωσι ἀξιεπαίνως οἱ ἱταλικοὶ θιάσοι μελοδραματιῶν, οὗτοι πολλάκις λανθάνοντες ἄχαριν τὴν χάριν καθιστᾶσι παρεκτρέπομενοι. Ὁ θιάσος τοῦ κ. Franzini ὀλιγίστως ἀληθῶς παρέχει οὐχὶ παρεκτροπὰς, ἀλλὰ ὑπερβολὰς διὰ τῶν ὑποκριτῶν, προερχομένων δὲ κυρίως ἐκ τῆς σχολῆς εἰς ἣν ἀνήκει καὶ εἰς ἣν ἀνήκουσι πάντες ὅπωςδύποτε οἱ ἱταλικοὶ θιάσοι ἐν τῇ ὑποκριτικῇ. Βεβαίως ἡ ἀνάλυσις τῶν κυριωτάτων στοιχείων τῆς ὑποκριτικῆς τέχνης ὥς ἐννοεῖται κοὶ θεσπίζεται ἐν Γαλλίᾳ, ἐν ἣ αὕτη εἰς τὸ τέλειον ἐξίκετο, θὰ ἀπεδείκνυε τὰ μέρη, ἅπερ ἐπὶ τῶν ὑγιεστέρων, τῶν ἐπὶ τοῦ μέτρου ἐν πᾶσιν, ἀρχῶν ἐρείδονται, ἀλλὰ τοῦτο ἐξέρχεται τῶν ὁρίων τοῦ χώρου τοῦδε.

Καὶ αὗται μὲν αἱ γενικαὶ ἐντυπώσεις ἡμῶν ἐκ τῆς ἀκροάσεως τριῶν ἔργων, ἐκτελεσθέντων ὑπὸ τοῦ θιάσου, τοῦ Petit Duc τῶν Meilhae, Halévy καὶ Lecoq τῶν Cloches de Corneville τῶν Clairville, Gabet καὶ Planquette καὶ τοῦ Babbeo e il Intricante τοῦ Sarria. Ἐκ τῶν ἔργων τούτων, ὡς γνωστὸν, τὰ δύο πρῶτα εἰσὶ γαλλικὰ καὶ ἀνήκουσιν τοῖς μάλλον ἐπιτυχοῦσι μελοδραματίοις. Τὸ Petit Duc ἐξετελέσθη τὸ πρῶτον ἐν τῷ θεάτρῳ Renaissance τῶν Παρισίων κατὰ τὸ ἔτος 1878, ἐπανελήφθη δὲ τότε 301κις, ἀπενεγκὸν εἰσπραξίν 1,259,770 50 φρ. Εἶνε δὲ ὄντως τῶν γλυκυτάτων καὶ ἐνέχει τεμάχια μουσικῆς θελκτικώτατα. Οἱ δὲ Cloches de Corneville ἐξετελέσθησαν τὸ πρῶτον ἐν τοῖς Folies-Dramatiques τῶν Παρισίων κατὰ τὸ ἔτος 1877, ἐν οἷς ἐπανελήφθη τότε 596κις, ἀπενεγκόντες εἰσπραξίν 1,642.011.35 φράγκων.

Ἀλλὰ τὸ ἔργον τοῦτο ἐπαναληφθὲν καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπερέβη τὴν χιλιοστήν παραστάσιν, ἥτοι ὑπερέβη κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν παραστάσεων ἐν Παρισίοις πάντα τὰ μελοδραμάτια. Κατὰ τινα γενομένην πέρυσιν στατιστικὴν οἱ Cloches Cornerieulle ἐξετελέσθησαν καθ' ὅλην τὴν ὑψηλίον 30,000 περίπου φράγκων. Οὐχ ἥττον καὶ ὁ ἀριθμὸς οὗτος φαίνεται ἡμῖν κατώτερος τοῦ πραγματικοῦ, διότι νομίζομεν ὅτι δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὅψιν αἱ εἰς μικρὰς πόλεις παραστάσεις, ἴσως καὶ αἱ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ, ἐν ἣ ἐπίσης πολλάκις ἐπανελήφθη καὶ ἐπαναλαμβάνεται. Τὸ ἔργον εἶνε τόσον γνωστὸν, ὥστε οὐδεὶς λόγος ὅπως ἐκταθῶμεν περὶ αὐτοῦ. Πάντες εὐάρεστως ἀκούουσιν αὐτὸ μεθ' ὅλα τὰ γηράματα αὐτοῦ.

Σὺν τούτοις ὁ θιάσος τῆς Ὁμονοίας ἐξετέλεσε καὶ δύο ἱταλικά ἔργα, τὸ ἀνωτέρω καὶ τὴν ἀρέσκουσάν *Granata*, ἥτις εἶνε μὲν τερπνὸν ἔργον τῶν ἐλαφρῶν, ἀλλὰ καὶ ἥτις δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ μελοδραματικόν. Τὸ δὲ γερμανικὸν ἔργον *Venditore di Ucelli* τοῦ Zeller κέ-

κνται ωραίαν μουσικήν. Σημειούμεθα ἐξ αὐτῆς τὸ ἵσμα τοῦ *venditore* (ὑψιφώνου) κατὰ τὴν δευτέραν πράξιν καὶ τὸ διάμεσον, ὅπερ ταῦτον περίπου τῷ ἵσματι, τῆς ὀρχήστρας. Ἀμφότερα εἶνε ἐπιτυχῆ καὶ ἐπαναλαμβάνονται. Τὸ κείμενον ὅμως στερεῖται τοῦ δραματικοῦ, ἀνῆκει δὲ μᾶλλον ταῖς *revues* λεγομέναις ἐν τῷ γαλλικῷ θεάτρῳ.

Ἐκ τῶν ὑποκριτῶν μνείας ἄξιοι εἶνε ἰδίᾳ ἐκ μὲν τῶν γυναικῶν ἡ κυρία *Uery*, ἥτις κέκνται πολλὴν χάριν καὶ φωνὴν λίαν εὐάρεστον μεθ' ὑποκρίσεως ἀσφαλούς, ἡ κυρία *C. Righi*, ζωηροτάτη καὶ καλῶς ᾄδουσα, ἡ κ. *Castellano*, ἥτις κέκνται μὲν φωνὴν συμπαθεῖ, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὴν συνήθειαν τῆς σκηνῆς, ἐκ δὲ τῶν ἀνδρῶν ὁ κ. *Marconi* (ὑψιφώνος) ἔχων καλὴν φωνήν, ἀλλ' ἐκτρεπόμενος ἐν τῇ ὑποκρίσει, ὁ κ. *Righi* κάλλιστος κωμικός, ὁ κ. *Ferara* πολὺ καλὸς ὑποκριτής.

Πρὸς τοῦτοις κάλλιστα διευθύνεται καὶ ἡ ὀρχήστρα τοῦ θιάσου ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς κ. *Corrado Caradorri*, ᾧ τινι ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος ἡ διεξαγωγὴ τῆς παραστάσεως, ἀναπληροῦντι καὶ αὐτὸν τὸν ὑποβόλᾳ διὰ τοὺς ὑποκριτάς.

Ἐδιδάχθησάν τινα νέα ἔργα ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τῶν αὐτοῖσι ἐργαζομένων δύο θιάσων *Με ν' ἄνδρου*, τῶν ἀδελφῶν *Ταβουλάρη*, καὶ *Προόδου*, τοῦ Δ. Κοτοπούτη. Ἀλλ' ἐκ τῶν διδασκόντων, ὧν τινα καὶ ἐκ τῶν λεγομένων κωμειδυλλίων ἄνευ ἀξίας, μορᾶ καὶ ἀνόητα, τὸ μᾶλλον ἐφελέκυσαν τὴν προσοχὴν ἢ ἢ ὑπο τοῦ κ. Γ. Στρατήγη ποιηθεῖσα τραγωδία *Βασίλειος ὁ Αὐτοκράτωρ*. Περὶ τῆς τραγωδίας ταύτης ἐγράφησαν οὐκ ὀλίγα ἐν ταῖς ἐφημερίσιν, ὧν τινα καὶ ἀξιόσεις κριτικὰς φέροντα, ἀλλ' καὶ πολλοὺς ὅρους αὐτῆς παραδάντα. Κατεκρίθη ἰδίᾳ τὸ ἔργον ὡς ἀπιστάμενον τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας, ἀναδεικνύον δὲ βουλγαρικά πρόσωπα. Ὁ ποιητὴς ἐνίοτε ἀφίσταται τῆς ἱστορίας ἐν τῷ ἱστορικῷ δράματι, χάριν τῆς οἰκονομίας τοῦ ἔργου αὐτοῦ, ἀλλὰ πλὴν τῆς κριτικῆς τῆς ὑπὸ τεχνικὴν ἐποψὴν ἐξεταζούσης τὸ δράμα ὑψίσταται καὶ τὸ δημοσίον, ὅπερ ἔχει τὰς ιδέας αὐτοῦ, ἰδίᾳ σεβαστάς, καὶ τὴν ἐθνικὴν αὐτοῦ φιλοτιμίαν. Τὸ δημοσίον πολλὰκις ἀποδοκιμάζει ὅταν τὰ δράματα θίγῃσι τὰς ἐθνικὰς θεοσκευτικὰς ἢ κοινωνικὰς αὐτοῦ πεποιθήσεις. Ἐν Παρισίοις ἐσυρίχθη ὡς γνωστὸν ὁ *Tanhauser*, ἐσυρίχθη δὲ ὁ *Tuvenin* ἐν τῇ *Denise* ὅτε προτρέπει τὸν κόμηντα Ἀνδρέαν νὰ συζευχθῇ τὴν *Denise*, ἐκδηλοῦντος οὕτω τοῦ ἀκροατηρίου ὅτι δὲν συγχωρεῖ τὴν παρεκτροπὴν ὡς συγχωρεῖ αὐτὴν ὁ *Dumas fils*. Ἐν τῷ *Βασίλειῳ* συνέβη ὅτι ἐν τῇ φάσει τοῦ κ. *Βερναδάκη* ν' ἀναγνώμεν πολλὰ ἐφ' ἱκανὸν χρόνον χωρὶς ἐξ αὐτῶν νὰ μανθάνωμεν τὸ δράμα. Περὶ *Βασίλειου τοῦ Αὐτοκράτορος* διπλῇ ἐπιφυλλίδι ημῶσιευθεῖσα, περὶ γενικὰ καὶ ἀόριστα στρέφεται οὐδεμίαν δὲ περιέχει ἀνάλυσιν, ἀπαραίτητον πάσῃ κρίσει.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος μηνὸς ἐωρτάσθη ἐν Παρισίοις ἡ πεντηκονταετηρίς τῆς ἐν τῇ Γαλλικῇ-Κωμῳδίᾳ ὑπηρεσίας τοῦ ἐπιφανοῦς ὑποκριτοῦ καὶ

ἐταίρου αὐτῆς *Edmond Got*. Ἐπὶ τοῦτῳ ὁ διευθυντής τοῦ ἐξόχου θεάτρου κ. *Claretie* συνεκάλεσε δεῖπνον, οὗ μετέσχον ὑπὸ τὴν προεδρίαν αὐτοῦ οἱ συνάδελφοι τοῦ ἐορτάζοντος, μέλη τοῦ προσωπικοῦ τοῦ θεάτρου, οἱ κριτικοὶ ἐν οἷς καὶ ὁ πρύτανης αὐτῶν κ. *Sarcey*, ὅστις κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ὁμολογίαν εἶνε ὁ μόνος ἐπιζῶν τῶν ἰδόντων τὸν *Got* κατὰ τὴν ἐμφάνισιν αὐτοῦ καὶ παρακολουθησάντων αὐτὸν εἰς ὅλον αὐτοῦ τὸ στάδιον, ἐνθαρρύνων, θαυμάζων καὶ ἀγαπῶν αὐτόν. Ὁ *Got* κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ διασήμου κριτικοῦ κέκνται μὲν φυσικὰ προσόντα, ἀλλὰ δύνатаί τις εἰπεῖν ὅτι εἶνε δημιουργημα ἑαυτοῦ, διὰ τῆς ἰσχύος τῆς θελήσεως καὶ τῆς ὑπομονῆς αὐτοῦ, διὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς καλλιτεχνικῆς αὐτοῦ χρηστότητος ἀναδειχθείς. Οὐδεὶς κάλλιον ἐδικαίωσε τὸ ῥῆμα *la Génie est une longue patience*. «Ὁ πρῶτος ὅρος, ἐπάγεται λίαν ὀρθῶς ὁ *Sarcey*, πρὸς κατὰκτισιν τοῦ δημοσίου εἶνε τὸ καλῶς φέρεσθαι, ὁ δὲ δευτέρος ὁ οὐχ ἥκιστα σπουδαῖος, εἶνε τὸ διαρκῶς καλῶς φέρεσθαι, ἀμφότερα δὲ ἐξεπλήρωσεν ὁ *Got*». Ἀλλὰ καὶ ἕτερον προκύπτει ἐκ τοῦ βίου τοῦ διασήμου ὑποκριτοῦ, τὸ ἐξῆς: Ὁ *Got* ἀφιέρωσεν ἑαυτὸν τῇ Γαλλικῇ-Κωμῳδίᾳ, αὐτὴν ὑπηρετήσας, ἡ δὲ Γαλλικῇ-Κωμῳδία κατὰ μέγα μέρος ἐδημιούργησεν αὐτόν, ἀνέδειξε διὰ τοῦ κύρους αὐτῆς καὶ νῦν ὁμολογεῖ αὐτῷ εὐγνωμοσύνην ἐπὶ ταῖς ὑπηρεσίαις. Οὕτως ὁ *Got* κατὰ τὸ τέλος τοῦ σταδίου αὐτοῦ τυγχάνει τιμῶν. ὧν ἀμοιροῦσιν ὅσοι τὴν Γαλλικὴν-Κωμῳδίαν παρητήσαντο. Κατὰ τὸ δεῖπνον ὁ *Claretie* ἐποίησατο λαμπρὰν πρόποσιν ὑπὲρ τοῦ πρυτάνεως τοῦ ἐνδόξου «Οἴκου τοῦ *Μολιέρου*», ἢν οἱ δαιτυμόνες ἐπεψήμυσαν, δοξάζοντες τὸν ἐορτάζοντα καλλιτέχνην.

ΧΡΟΝΙΚΑ. — Ἡ κυρία *Παρασκευοπούλου*, ἥτις ἀνεπλήρωσε τὴν ἀποχωρήσαντα δεσποινίδα *Αἰκ.* *Βερόνη* ἐν τῷ θιάσῳ *Με ν' ἄνδρου* ἐν Ἀθήναις, ἀπεχώρησεν ἐπίσης ἐν βραχυτάτῳ χρονικῷ διαστήματι. Περὶ αὐτῆς ἀνέγνωμεν ὅτι προτίθεται, κατὰ τῆς θέσεως, νὰ μεταβῇ εἰς Παρίσιους. Τοῦτο δίκαιον εἶχον εἶναι νὰ θεωρήσωμεν ἀπίθανον, διότι ἡ κυρία *Παρασκευοπούλου* μετακινούμενα εἰς Παρίσιους ὀφείλει νὰ πράξῃ τοῦτο ὅπως διδαχθῇ καὶ οὐχὶ πρὸς ἐπίδειξιν.

— Κατ' αὐτὰς ἡ *Σάρρα Bernhard*, διδάσκουσα ἐν Λοδίνῳ προσελήθη ἐπιστήμῳς ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ ἀγγλικοῦ Κοινοβουλίου ὅπως ἔλθῃτα λάβῃ τὸ τίτιον ἐπὶ τοῖς ἐξώστον τοῦ Κοινοβουλίου ὅστις, δεσπόζει τοῦ *Ταμέσεως*. Τοιαύτη τιμὴ τὸ πρῶτον γίνεται εἰς δραματικὴν καλλιτέχνην. Ἡ μεγάλη τραγωδὶς λίαν ἐκολακεύθη ἐκ τῆς προσκλήσεως ταύτης καὶ προφρόνως ἐδῆξατο αὐτήν.

— Ὁ γνωστὸς ἐκδότης *Edouard Sonzogno* θὰ δώσῃ τῷ ἐπιόντι ἔαρι σειρὰν 24 παραστάσεων ἐν Παρισίοις ἐν τῷ θεάτρῳ *Porte-Saint-Martin*. Πλὴν τῶν μελοδραμάτων ὧν οἱ τίτλοι εἶνε γνωστοὶ οἱ *Pagliacci* τοῦ *Léon Cavallo*, ὁ *Ami Fritz* τοῦ *Mascagni*, ὁ *Petit Haydor* κτλ. ὁ κ. *Sonzogno* θὰ δώσῃ καὶ τὴν *Martina* τοῦ ἡμετέρου μελοποιῦ *Σπ. Σαμάρα*. Τὸ τελευταῖον ἔργον, ἐπιπροστίθεαι τὰ γαλλικὰ φύλλα, ἐκ τριῶν πράξεων συνιστάμενον, ἔτυχε ἐξόχου ἐπιτυχίας ἐν Νεαπόλει, ἐπιτυχίας περὶ ἧς ἐγράψαμεν ἐν τῇ προτέρᾳ ἡμῶν Ἐπιθεωρήσει.

ΟΔ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ.

Ὁ Διευθυντής ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Κωνσταντινουπόλεως-Παγών Τεσσαρταριῶν ΝΕΟΛΟΓΟΥ